

УДК 636.2:619:615:616.24-002

**МІКРАФЛОРА ГЛОТКІ ЦЯЛЯТ,
ХВОРЫХ БРОНХАПНЕЎМАНІЯЙ І ЯЕ ЎСТОЙЛІВАСЦЬ
ДА АНТЫБІЁТЫКАЎ**

Петушок А.М., Маланка В.В., Таранда М.І.

УА «Гродзенскі дзяржаўны аграрны ўніверсітэт»

г. Гродна, Рэспубліка Беларусь

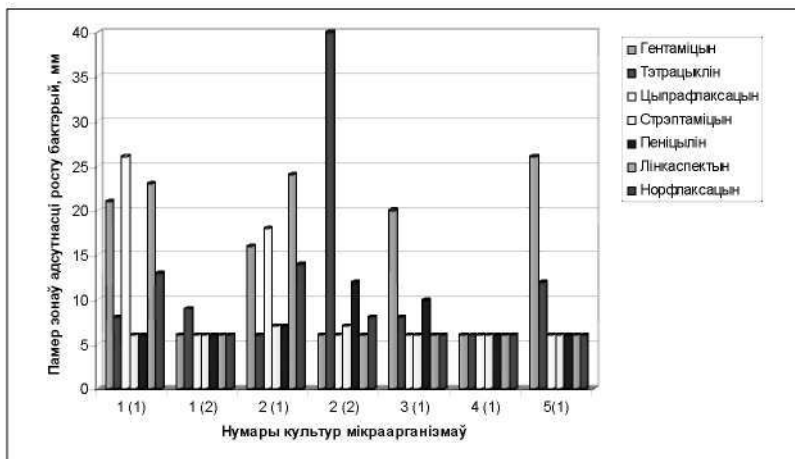
Перадумовай правядзення даследаванняў з'явілася складаная эпідэааалагічная сітуацыя па захворванні цялят бронхапнеўманіяй у адным з СВК Гродзенскага раёна. Для вылучэння мікрафлоры і даследавання яе да некалькіх антыбіётыкаў былі адабраны 5 цялят з наступнымі формамі захворванняў: 1 – вострая бронхапнеўманія, 2 –

падвострая, якія не паддаюцца лячэнню антыбіётыкамі (цялята маюць па 1,5 месяцы). 3 – перыядычна рэцыдывавальная форма бронхапнеўманіі (узрост 3 тыдні), 4 і 5 – бессімптомная адсутнасць росту цялят на працягу трох-чатырох месяцаў.

Матэрыял для даследаванняў з глоткі цялят атрымоўвалі з дапамогай стэрыльных ватных тампонаў, якія адразу ж змяшчаліся ў прабірку з мяса-пептонным булёнам (МПБ). Пасля 30 хвіліннай вытрымкі прабірак з тампонамі ў тэрмастаце пры 37°C і інтэнсіўнага перамешвання булёну, высеў на пажыўныя асяроддзі (МПА, ЖСА і Сабура) рабілі бактэрыяльнай пятлёй. Мяса-пептонны агар разлічаны на рост большасці бактэрыяльнай аманіфікатараў, жаўткава-салівы – на рост стафілакокаў, з адначасовым выяўленнем па лецэтыназнай актыўнасці залацістага стафілакока – *Staphylococcus aureus*. Сабура на рост дрожджападобных і цвільных грыбоў. На асобныя чашкі з ЖСА праз суткі было праведзена давысяванне нспасрэдна тампонамі. Пры высеве пятлёй на асяроддзе Сабура з антыбіётыкам рост грыбной мікрафлары быў не выяўлены. Пры паўторным высеве ўжо тампонамі на тое ж асяроддзе без антыбіётыкаў быў бачны рост калоній, якія, як аказалася пасля мікраскапіравання, належалі бактэрыяльнай мікрафлары. Для правядзення адэкватнай хіміятэрапіі неабходна ведаць устойлівасць патагенаў да антыбіётыкаў, якую можна вызначыць дыскадыфузіўным метадам.

Мікраарганізмы з пераважаючых колькасца калоній на ЖСА і МПА адбіралі пятлёй і рыхталі завесь у 1 мл фізраствору, пасля чаго яе залівалі на паверхню МПА ці ЖСА для атрымання газоннага высеву. Праз 2 хвіліны завесь старанна злівалі, пасля чаго на засеянае асяроддзе раскладвалі дыскі з антыбіётыкамі, а чашкі змяшчалі ў тэрмастат пры 37°C. Даследавалася дзеянне наступных антыбіётыкаў: 1-гентаміцын (10 мкг), 2-тэтрацыклін (30 мкг), 3-цыпрафлаксыцын (5 мкг), 4-стрэптаміцын (30 мкг), 5-бензілпеніцылін (10 АД), 6-лінкаспекцін, 7-норфлаксыцын (10 мкг). Атрыманых вынікі прадстаўлены на мал.

Відавы склад мікрафлары не быў дыферэнцыяваны – яна была прадстаўлена стафілакокамі, палачкамі, капсульнымі палачкамі. Таму пры вызначэнні адчувальнасці да антыбіётыкаў была ўведзена нумарацыя, напрыклад, 1(2) – першая лічба № цяляці, другая – № калоніі. Як бачна з мал., культуры 1(1), 2(1), 3(1) і 5(1) былі адчувальнымі да гентаміцыну, 1(1) і 2(1) – да цыпрафлаксыцыну і лінкаспектыну, мелі прамежкавую адчувальнасць да норфлаксыцыну, культура 2(2) была надта адчувальнай да тэтрацыкліну, а 5(1) – сярэдне адчувальнай.

Мал. 10.10 – Ачувальнасць выдзеленых ад цялят мікраарганізмаў да антыбіётыкаў (дыяметр самых дыскаў з антыбіётыкамі складаў 6 мм)

Культуры 1(2) і 4(1) мелі вялікую колькасць устойлівых штамаў да ўсіх даследаваных антыбіётыкаў. Акрамя ўстойлівасці, заўважана залежнасць стафілакокаў ад шэрагу антыбіётыкаў і ў найбольшай ступені ад стрэптаміцыну. Ад падвострай да вострай, а далей да хранічнай формы захворвання ідзе павелічэнне ўстойлівасці мікробаў да большага спектру антыбіётыкаў. У ходзе даследавання вырашана яшчэ адно важнае пытанне ў адносінах да хранічна хворых цялят № 4 і 5. Як бачна, адставанне росту іх звязана з наяўнасцю ўстойлівых да антыбіётыкаў форм мікраарганізмаў, а не парушэннем абмену рэчываў.